

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У НИШУ
II-6 У 16060/19
10.08.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Ненада Стојановића, председника већа, Бисерке Савић и Јелене Николић, чланова већа, са судским саветником Јеленом Стојановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА из ..., ..., против туженог органа Жалбене комисије Владе Републике Србије, ради поништаја решења број 112-01-449/2019-01 од 07.08.2019. године, у предмету распоређивања пореског службеника, у нејавној седници већа, одржаној дана 10.08.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ ОДБИЈА.

II ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље, пореског службеника у Министарству финансија, Пореска управа, на решење Министарства финансија, Пореска управа број 000-112-06-07133/2019-K0111 од 27.06.2019. године. Наведеним ожалбеним решењем, тужиља, порески службеник у Министарству финансија, Пореској управи, распоређује се у Централну Пореску управу, Сектор за издвојене активности, Одсек за контролу ..., на радно место ПОРЕЗНИК – СТРУЧНИ САРАДНИК, са седиштем у ..., у звању ПОРЕСКИ САРАДНИК, под редним бројем ... Унутрашњег уређења и систематизације радних места у Министарству финансија, Пореска управа, почев од 01.07.2019. године.

Тужбом, поднетом дана 02.10.2019. године, тужиља оспорава законитост побијаног решења из свих законских разлога. Наводи да је у Пореској управи, тада

Републичкој управи јавних прихода, Одељењу за утврђивање и наплату јавних прихода ..., засновала радни однос на неодређено време 1999. године, по основу споразума о преузимању радника из Општинске управе Скупштине општине Босилеград, на радно место са високом школском спремом - управни послови и прекршајни поступак, на којим пословима је радила до средине 2004. године, када су наведени послови прешли у надлежност Филијале, у којој је распоређена на радно место са вишом школском спремом. Наводи да је средином 2018. године донет нови Правилник о систематизацији радних места у Пореској управи, по коме је извршено њено распоређивање на извршилачко радно место на коме је и раније била распоређена и поред тога што се повећао број извршилаца са високом школском спремом, чиме је, како сматра, повређена одредба члана 134. Закона о државним службеницима и намештеницима. Сматра да је оваквим распоређивањем деградирана, јер је распоређена да прима плату са вишом школском спремом и поред тога што ради и обавља све послове, чиме је учињена повреда члана 169љ. Закона о пореском поступку и пореској администрацији. Предлаже да Суд поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени је остао при наводима из образложења оспореног решења и предложио да Суд тужбу одбије.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу, као и списка ове управне ствари, решавајући без одржавања усмене расправе, јер је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања у смислу члана 33. став 2. и став 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09), испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе на основу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба неоснована.

Према образложењу оспореног решења, тужени орган је утврдио да је првостепени орган донео акт Унутрашњег уређења и систематизације радних места у Министрству финансија – Пореска управа 08 број 112-01-1/374-1-2019 од 07.06.2019. године, који је усвојен закључком Владе 05 број 110-5790/2019 од 13.06.2019. године, којим је систематизовано радно место порезник - стручни сарадник, у звању порески сарадник, а на које је тужила ожалбеним решењем распоређена. Даље, тужени орган констатује да је тужила претходним, коначним решењем Министарства финансија, Пореске управе, број 000-112-06-02112/2019-L0111 од 25.03.2019. године, била распоређена у Филијалу Б ..., Одсек ..., на радно место порезник – стручни сарадник за аналитичке послове контроле у звању порески сарадник. На основу наведеног, тужени орган је закључио да је тужила ожалбеним решењем распоређена на радно место на коме се обављају послови из исте области као и на радном месту на коме је била распоређена до доношења ожалбеног решења, у исто седиште рада и у звању које је имала пре распоређивања (порески сарадник), што ни жалбом не оспорава. Ценећи наводе жалбе којима је тужила указивала да првостепени орган није узео у обзир њену стручну спрему и да резултати по основу квалитета рада и оцењивања указују да има места за напредовање на више извршилачко радно место, тужени орган је закључио да ови наводи нису предмет разматрања и одлучивања у конкретној управној ствари, у којој предмет поступка није распоређивање и одређивање звања по основу напредовања које је последица оцењивања, већ распоређивање на одговарајућа радна места по доношењу новог акта Унутрашњег уређења и систематизације радних места у

Министарству финансија, Пореској управи, у ком поступку чињеница стеченог вишег степена образовања представља могућност да се порески службеник распореди на више радно место, али не и обавезу органа. Имајући у виду наведено, тужени орган је закључио да ожалбеним решењем нису повређена права тужиле, те је основом члана 170. став 1. тачка 1) Закона о општем управном поступку, одлучио као у диспозитиву оспореног решења.

Законом о пореском поступку и пореској администрацији (“Службени гласник РС”, бр. 80/02...95/18) у члану 169. став 1. прописано је да се на пореске службенике примењују се прописи о државној управи, прописи о радним односима и платам у државним органима, као и прописи из области здравственог и пензијско-инвалидског осигурања и образовања, ако овим законом није другачије прописано.

Одредбом члана 134. став 1. Закона о државним службеницима (“Службени гласник РС”, бр. 79/05...95/18), прописано је да се у случају доношења новог правилника, сви државни службеници распоређују на одговарајућа радна места у истом звању, при чему руководилац води рачуна о томе на којим су пословима радили пре распоређивања. Ставом 2. истог члана, прописано је да се, ако новим Правилником нека радна места буду укинута или број државних службеника буде смањен, на прекобројне државне службенике примењују одредбе овог закона које важе за случај измене Правилника (члан 133. овог закона). Ставом 3. истог члана, прописано је да, у случају доношења новог, односно измена правилника, државни службеник може да буде распоређен, односно премештен на непосредно више радно место ако испуњава услове за напредовање из члана 88. овог закона и након провере компетенција у складу са чланом 49г овог закона.

По оцени Управног суда, правилно је тужени орган оспореним решењем одбио жалбу тужиле изјављену против решења првостепеног органа, у поступку у коме није било повреде правила поступка, на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права, налазећи да је тужилца распоређена у одговарајуће звање, на радно место које одговара њеној стручној спреми, радном искуству и оспособљености и за које испуњава све услове, те да је распоређивање извршено у складу са одредбом члана 134. став 1. Закона о државним службеницима. Ово зато што је тужилца, како и сама наводи тужбом, распоређена на извршилачко радно место на коме је и раније била распоређена, за које радно место има потребну стручну спрему. Притом, тужени орган је правилно, у оцени жалбеног навода да резултати по основу квалитета рада и оцењивања указују да има места за напредовање на више извршилачко радно место, закључио да ови наводи нису предмет разматрања и одлучивања у конкретној управној ствари, у којој предмет поступка није распоређивање и одређивање звања по основу напредовања које је последица оцењивања, већ распоређивање на одговарајућа радна места по доношењу новог акта о систематизацији радних места, јер је, у смислу одредбе члана 134. став 3. Закона о државним службеницима, распоређивање државног службеника на непосредно више радно место, прописано као могућност, а не као обавеза послодавца. Због наведеног, Суд налази да је није основан навод тужбе којим тужилца указује да је њеним распоређивањем повређена одредба члана 134. Закона о државним службеницима.

Суд је посебно ценио навод тужбе да је деградирана, јер је распоређена са вишом школском спремом, чиме је учињена повреда члана 169л Закона о пореском поступку и пореској администрацији, али налази да је неоснован. Ово зато, што је наведеном законском одредбом прописана могућност напредовања пореског службеника премештајем, а у конкретном случају, предмет поступка је распоређивање по новом правилнику. Притом, Суд је имао у виду чињеницу да је првостепеним решењем тужила распоређена на радно место под редним бројем 793 Унутрашњег уређења и систематизације радних места у Министарству финансија, Пореска управа, а увидом у извод из овог акта, који је тужила приложила уз жалбу, види се да је за ово радно место прописана висока школска спрема, а не виша школска спрема, како тужила тужбом наводи, као и да је под редним бројем 791, на које тужила преферира жалбом, предвиђено радно место “порески инспектор за послове контроле 2” које је разврстано у звање “порески саветник”, што значи да је тужила жалбом указивала да је распоређивањем по новом акту о систематизацији радних места, требало да напредује распоређивањем на радно место са вишим звањем.

Из изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиле, Управни суд је не основу члана 40. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Имајући у виду успех тужиле у овој управној ствари, суд је одбио њен захтев за накнаду трошкова управног спора и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, применом чл. 150. и 153. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20), на чију сходну примену упућује члан 74. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 10.08.2023. године, II-6 У 16060/19

Записничар,
Јелена Стојановић,с.р.

Председник већа-судија,
Ненад Стојановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МН